

[Stærmose.]

ministreret med det stærkt lokale Ansvar inden for den enkelte Kommune eller inden for en for dette Formaal ordnet Sammenlutning af flere Nabokommuner.

Min Gruppe tager Afstand fra det foreliggende Lovforslag med Hensyn til mange Enkeltheder og med Hensyn til den almindelige Tendens. Efter de Udtalelser, der er faldet, er det ingenlunde givet, at det foreliggende Lovforslag kan gennemføres; for mig at se ud fra de Udtalelser, der er fremkommet, kan det komme til at ligge saaledes, at Lovforslaget i hvert Fald maa undergaa meget kraftige Ændringer. Det vilde glæde os, hvis disse Ændringer blev af den Art, at vi kom tilbage til den nu løbende Ordning og fik et Forslag frem, der i Virkeligheden vilde betyde en Forlængelse af de nuværende Forhold. Det vilde give Tid til at overveje de gennemgribende Foranstaltninger, der maa til med Hensyn til den fremtidige Arbejdsordning her i Landet. Der er lagt op til, at vi efter denne Krig skulde skabe nyt og afgørende nyt paa mange Omraader, og der er talt meget om den nye Verden, som skulde komme efter denne Krig. Jeg tror derfor, at hvis vi vilde give os Tid til endnu i nogle Maanedere i det mindste at overveje de Foranstaltninger, vi skal naa frem til her i Danmark paa Arbejdsordningernes Felt, vilde vi ogsaa kunne observere, hvordan man finder Vej frem til nye Ordninger i forskellige Udlænde, saadan at vi her i Danmark kan se, hvad det er, vi skal gøre bedre, end man gør det andre Steder i vort Europa.

Søren Olesen: Jeg synes, at det foreliggende Lovforslag maa betegnes som ret rimeligt. Der er anket over, at Understøttelserne var for lave, men det maa dog erkendes, at en Understøttelse paa $\frac{4}{5}$ af Arbejdslønnen stiller den, der har Arbejde, daarligt i Forhold til den, der gaar paa Understøttelse, for det medfører dog visse Udgifter at skulle arbejde, f. Eks. til Arbejdstøj, eventuelt Værktøj og Befordring, og kraftigere Kost og meget mere. Hvis en saadan Understøttelse er for ringe, maa man snarere hævde, at det er Arbejdslønnen, der er for lav. Hvis ikke Understøttelsen er for høj til en Familie — og det er den sikkert ikke —, saa maa man ogsaa sige, at Arbejdslønnen maa være for lille, naar den ikke kan komme højere op end til den Del, den kommer til at ligge over Understøttelsen. Det er sikkert ogsaa Tilfældet for de lavestlønnede, at Arbejdslønnen ligger for lavt.

I det hele taget synes jeg som nyt Medlem her i Tinget, at man interesserer sig for meget for Understøttelse og for lidt for Arbejde. Jeg har nu hele Sommeren set paa, at der gik ledige Arbejdere, medens der var et bestemt Arbejde, nemlig Oprydning efter de tyske Besættelsestropper, som ikke blev paabegyndt og fremdeles ikke er kommet i Gang. Det drejer sig om Sløjfning af Tankgrave og Løbegrave i ret stor Mængde, hvor der er Arbejde for lang Tid og for mange Mennesker. Jeg er sikker paa, at Regeringen vilde skaffe sig et godt Omdømme ude i Befolkningen ved at sætte Fart i disse Arbejder, for mange forstaar ikke, hvorfor Arbejdet ikke skal sættes i Gang, naar der stadig gaar Folk, som hæver Understøttelse.

Jeg kunde ønske at berøre et Omraade, hvor Arbejderne er betydelig daarligere stillet, end de vil blive efter den foreliggende Lov, nemlig i det Tilfælde, hvor en Arbejder er sygemeldt. Man kan sige, at dette falder ikke direkte ind under dette Lovforslags Behandling, men naar man kritiserer det foreliggende Lovforslag saa meget, vil jeg dog nævne andre Omraader, hvor der kunde være mere Grund til at gribe ind. Naar en Arbejder er sygemeldt, ved vi, at den Dagpengehjælp, der ydes, langtfra er tilstrækkelig, den kan vel ikke gaa højere end til omkring 6 Kr. om Dagen — jeg ved ikke, hvordan Forholdet er i alle Sygekasserne —, og saa maa der endda være et ret stort Kontingent at betale, hvis man skal op paa en saadan Dagpengehjælp i Sygdomstilfælde. En saadan Arbejder er saa henvist til Socialhjælpen, og jeg vil her tillade mig at fremdrage et Eksempel fra en socialdemokratisk styret Kommune. Det drejer sig om en Arbejder, der er ansat paa et af Statens Værksteder. Han har i lang Tid været nedsat paa halv Løn paa Grund af sin Sygdom og har nu 51 Kr. om Ugen. Hvorhen han melder sig, til Socialkontoret eller andre Steder, om Hjælp, faar han det Spørgsmaal: Hvor arbejder du, og hvor er du ansat? Naar de saa hører, at det er hos Staten, siger de: Der er ikke noget at gøre, du maa saa klare dig med det, du faar der. Af disse 51 Kr. skal afholdes Husleje — der kan ikke faas Huslejhjælp — og lidt til Skat, og man ser saaledes, at den paagældende Familie bliver meget daarligere stillet, end nogen vil blive efter det, der er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag. Naar saa dertil kommer, at Sygekasseshjælpen efterhaanden bliver opbrugt, saa staar et saadant Hjem over for at blive næsten ruineret, inden der virkelig kan ventes nogen